

II.

Дяконъ Игнати. Учителствование. Игнати е раздяноненъ.
Емигриране.

* * *

Прѣзъ 1858 год. еромонахъ Хаджи Васили напустналь Стара-Загора и отново се настанилъ въ Карловския Святогорски метохъ; и прислушникътъ му Василь се настанилъ въ мрачнитъ и влажни стаи на святогорския метохъ. Гина Кунчева отъ радостъ съзли проронила, като узнала отъ брата си и отъ сина си, че нейния Василь „искараля попското школо“, и че скоро ще стане попъ. Но намѣсто попъ, Василь се покалугерилъ — станалъ *Дяконъ Игнати*. Ето що ни разказва отецъ Кириль, тогава *рилски исповѣдникъ* въ Карлово, а сега проигуменъ на Рилския манастиръ: „Гина Кунчева искаше синътъ ѝ да се запои; за това бѣше му избрала невѣста и бързаше да го ожени, а уйка му Хаджи Васили искаше да го закалугери, та на стари години, или въ случай на смъртъ, да има свой човѣкъ, който да го замѣсти. Братътъ (Хаджи Васили) и сестрата (Гина) се скарахъ за бѣдхцето на Василя. Родътъ на Караивановци и Кунчовци въ Карлово се раздѣли на двѣ враждебни партии по въпросътъ за *покалугеряването* или *запованцето* на Василя. Кунчевци, на чело съ Гина, искахъ Василь *попъ да бѣде*, а Караивановци, начело съ Хаджи Василя, — Василь *да се покалугери*. Като близъкъ приятель на Хаджи Василя, намѣсихъ се въ роднинския споръ и по моя покана Кунчевци и Караивановци се събрахъ на роднински съвѣтъ въ святогорския метохъ. Прѣдъ събранитъ роднини и приятели, Гина оскърби Хаджи Василя. За да